

[Arnfast]

med netop 4. NAH. Dette stabssamarbejde kan indøves navnlig med disse øremærkede styrker.

Jeg håber, det vil blive taget med i den betragtning, når den enkelte skal stemme, og jeg håber, at de afstemninger, der sker her om disse dagsordener, vil sende et klart signal til folk i Ohio, Lancashire, eller hvorfra NATO vil sende os de forstærkninger, som vi har et enormt behov for i Jylland med den opbygning, der sker af vores potentielle fjendes aktionsmuligheder.

Wilhelm (VS):

Det er ødelæggende for enhver dialog om sikkerhedspolitiske problemer, at NATO-partierne – og specielt socialdemokratiet – kategorisk nægter at præcisere, hvori krigsrisikoen i vor del af verden består efter deres mening, og hvad de mere konkret mener med begrebet »sikkerhed«. At sikkerhed dog ikke for dem betyder befolkningens mulighed for at overleve, fremgår klart af de to memoranda, civilforsvarsstyrelsen afleverede til regeringen i juni, men som regeringen først 4 måneder efter, at vi havde fået kendskab til deres eksistens og rykkede for dem, kunne bekvemme sig til at offentliggøre.

Heller ikke civilforsvarsplanlægningen bygger på nogen nærmere præcis opfattelse af krigsrisikoen: hvad kunne tænkes at udløse den, hvilken form ville den mest sandsynligt få i vort område af verden, og hvilke strategiske og taktiske varslingstider kan der realistisk regnes med? En sådan præcisering ville formentlig blive fuldkommen undergravende for det civile såvel som for det militære beredskabs krav på at blive taget alvorligt.

En smule er der dog at hente i civilforsvarsstyrelsens redegørelser, og jeg skal holde mig til det, der har tilknytning til dagens tema: modtagelse af forstærkning udefra og de til disse forstærkninger knyttede depoter.

Civilforsvarsstyrelsen bygger her på forsvarskommandoens vurdering af, hvad der må anses for de sandsynligste mål for, som det hedder, »modstanderens missilangreb«. Forsvarskommandoen skelner mellem mindre atomvåben – og det er som bekendt dem, der kun går op til 10-20 gange Hiroshimabombens størrelse – og større atomvåben, som ifølge sagens natur må være anderledes

alvorlige, og så hedder det på s. 68 – og det har hr. Arnfast åbenbart aldrig fået læst:

»Anvendelse af større atomvåben mod udvalgte mål på dansk territorium kan ikke udelukkes; f. eks. kan anvendelse tænkes mod enkelte vigtige mål, såsom modtagesteder for forstærkninger.«

Det er jo forholdsvis klar tale, det er altså ikke bare de taktiske atomvåben, det var større atomvåben – der er en lang, lang remse om de mindre – på modtagestederne. Det ville da også være umuligt at benægte, at modstanderen har en selvfølgelig interesse i at ødelægge modtagestederne for forstærkninger og de tilhørende depoter, inden de pågældende forstærkninger lander. Og dette er en overordentlig simpel opgave for en modstander, som han endda har et par timer til at beslutte og udføre, efter at han har fået kendskab til, at forstærkningerne er undervejs.

Jeg vil gerne spørge forsvarsministeren: hvor stor anser regeringen eller de militære eksperter herhjemme sandsynligheden for, at en modstander ikke vil rette ødelæggende angreb med missiler eller måske endda med større atomsprængladninger, som forsvarskommandoen siger, mod depoter og mod modtagesteder, inden forstærkningerne når at komme i land og tage dem i besiddelse? Og hvad er konsekvenserne for civilbefolkningen, hvis modstanderen ikke er så venlig passivt at se til, mens forstærkningerne lander og tager deres materiel i besiddelse? Svar på disse spørgsmål ville sige ikke så lidt om regeringens realitetssans, om dens vurdering af modstanderens tænkeevne og om, hvad den lægger i begrebet sikkerhed.

Så vil jeg blot til sidst om hr. Erhard Jakobsens indlæg og hele ideologiske virke gerne sige, at det efter min mening placerer ham fuldstændig på linje med en af det frie vestens største om ikke teoretikere, så i hvert fald praktikere, som har sagt:

»Bolschevismen banker på vore porte, vi kan ikke tillade den at blive lukket ind. Vi er nødt til at organisere os imod den skulder ved skulder og stå fast. Vi må holde arbejderen væk fra rød litteratur og røde manipulationer. Vi må sørge for, at hans tankegang forbliver sund.«

Formanden: